

"סוד החשמל"

לחבר בין תורת הנגלה לתורת הנסתר

דף מתוך סדרת הספרים

גליון פרשת מקץ [חנוכה] תשפ"ו תהא שנת פדות וגאולה

[מותר לצלם לזיכוי הרבים].

מצורף קישור להורדה גירסה חדשה לתוכנת הרמז

[/https://toremez.org](https://toremez.org)

חדש קישור להורדת כל עלוני סוד החשמל

<https://drive.google.com/drive/folders/1ERuCjKKmAWXyD6Q9Xu7IH0js19bumlHE?usp=sharing>

קישור לקרן הצדקה של סוד החשמל עבור למעלה מ 1400 משפחות

<https://www.matarapro.net/nedarimplus/online/?mosad=7007483>

70 ימים שבין חנוכה לפורים הם הזמן שאור הגאולה מתגלה בעולם

מונבא ב'דרשות חתם סופר' (י' בטבת) שהלוי'ה של יעקב יצאה ממצרים בכ"ה בכסלו. ושמעתי מהרה"ג ר' א. י. שליט"א שכתוב שם (בראשית נ, ב) **"ויחנטו הרפאים את ישראל"**. כי החניטה נעשית על ידי שמן ובשמים, ושמן הוא הסוד של חנכה, ובשמים הסוד של פורים, כמונבא בגמרא [מגילה י:]: **מרדכי הצדיק שנקרא "ראש לבשמים", שנאמר, "ואתה קח לך בשמים ראש, מר דרור", ומתרגמין, מירא דכיא. וכן אסתר נקראת הדסה על שם הדס. וכשם שויחנטו בגימטריא חנכה כך הרפאים בגימטריא פורים. וכשם שלקח 70 ימים מפטירת יעקב בחג הסוכות עד שיצאו מצרים לקבר אותו ביום כ"ה בכסלו בסוד החבור לשמיני בחנכה אחרי המספר שבע של 70 ימים, כך בין חנכה לפורים יש 70 ימים. וכמו שבקבורת יעקב נהרג עשו על ידי חשים בן דן, כך בפורים נהרגו העמלקים נכדי עשו. כי 70 ימים הם כנגד 70 האמות, שמכניעים אותם בלח 70 פרים של חג הסוכות, ובלח היחוד השלם שנמצא בין חנכה לפורים שהם בסוד נצח והוד שמתחברים ביסוד ומלכות.**

ושמעתי שאם נחשב את ה 70 ימים שבין חנכה לפורים שהם סוד נצח והוד, מה הוא היום ה 35, הינו היום האמצעי שמסמל את היסוד ומלכות, נקודת היחוד שנמצאת בדיוק באמצע בין הנצח להוד, נקבל את התאריך **ח' בשבט** שנמצא בצפן בדלוג 91 אותיות כמנן שמות הוי"ה **אדני** שמסמלים את היחוד השלם שנמצא בין הנצח וההוד.

צֶפֶן ח' שָׁבָט תש"פ. אִירָן מ"ת. משי"ח אמ"ת.

בדלוג 91 כְּמִנִּין שְׁמוֹת הו"ה אדנ"י שְׁמִסְמָלִים אֶת הַיְחוד הַשְּׁלֵם.

צופן זה פורסם בזמנו בשנת תש"פ כשפרצה מגפת הקורונה, ואכן ראינו מאז שקליפת אירן הולכת ונופלת ואין לה תקומה

ז	י	א	ח	ד	ח	ט	א	ת	ו	ל	ז	ב	ח	ה	ש	ל	מ	י	ס	ב	ק	ר	ש	נ	י	א	י	ל	ס	ח	מ				
י	א	ל	ב	נ	י	ד	ן	א	ח	י	ע	ז	ר	ב	ן	ע	מ	י	ש	ד	י	ק	ר	ב	נ	ו	ק	ע	ר	ת	כ	ס	ף	א	
ל	ו	ל	ה	ב	ש	מ	ן	ל	מ	נ	ח	ה	כ	ף	א	ח	ת	ע	ש	ר	ה	ז	ה	ב	מ	ל	א	ה	ק	ט	ר	ת	פ	ר	
ס	ב	ק	ר	ש	נ	י	א	י	ל	ס	ח	מ	ש	ה	ע	ת	ד	י	ס	ח	מ	ש	ה	כ	ב	ש	י	ס	ב	נ	י	ש	נ		
ב	ן	ע	כ	ר	ן	ק	ר	ב	נ	ו	ק	ע	ר	ת	כ	ס	ף	א	ח	ת	ש	ל	ש	י	ס	ו	מ	א	ה	מ	ש	ק	ל	ה	
ח	ת	ע	ש	ר	ה	ז	ה	ב	מ	ל	א	ה	ק	ט	ר	ת	פ	ר	א	ח	ד	ב	ן	ב	ק	ר	א	י	ל	א	ח	ד	כ	ב	
ע	ת	ד	י	ס	ח	מ	ש	ה	כ	ב	ש	י	ס	ב	נ	י	ש	נ	י	א	י	ל	ס	ח	מ	ש	ה	ז	ה	ב	ק	ר	ב	ן	א
ף	א	ח	ת	ש	ל	ש	י	ס	ו	מ	א	ה	מ	ש	ק	ל	ה	ז	ה	ב	מ	ל	א	ה	ק	ט	ר	ת	כ	ס	ף	א	ח	מ	ש
פ	ר	א	ח	ד	ב	ן	ב	ק	ר	א	י	ל	א	ח	ד	כ	ב	ש	א	ח	ד	ב	ן	ש	נ	י	א	י	ל	ע	ל	ה	ש	ע	י
ש	נ	ה	ח	מ	ש	ה	ז	ה	ב	ק	ר	ב	ן	א	ח	י	ר	ע	ב	ן	ע	י	נ	ן	ז	א	ח	נ	כ	ת	ה	מ	ז	ב	
פ	ו	ת	ז	ה	ב	ש	ת	י	ס	ע	ש	ר	ה	ש	ל	ש	י	ס	ו	מ	א	ה	ה	ק	ע	ר	ה	ה	א	ח	ת	כ	ס	ף	
י	ס	ע	ש	ר	ה	מ	ל	א	ח	ט	ק	ט	ר	ת	ע	ש	ר	ה	ע	ש	ר	ה	ה	כ	ף	א	ח	ת	ש	ק	ל	ה	ז	ב	
י	ש	נ	ה	ש	נ	י	א	י	ל	ע	ש	ר	ה	ע	י	נ	ן	ז	א	ח	נ	כ	ת	ה	מ	ז	ב	ן	ע	י	ס	ע	ש	ר	ל
ב	נ	י	ש	נ	ה	ש	ש	י	ס	ז	א	ח	נ	כ	ת	ה	מ	ז	ב	ן	ע	י	נ	ן	ז	א	ח	נ	כ	ת	ה	מ	ז	ב	
ה	ע	ד	ת	מ	ב	י	ן	ש	נ	י	א	י	ל	ע	ש	ר	ה	ע	י	נ	ן	ז	א	ח	נ	כ	ת	ה	מ	ז	ב	ן	ע	י	
ר	ו	ש	ב	ע	ת	ה	נ	ר	ו	ת	ו	י	ע	ש	כ	ן	א	ה	ר	ן	א	ל	מ	ן	ו	ל	פ	נ	י	ה	מ	נ	ו	ר	ה
מ	ק	ש	ה	ה	ו	א	כ	מ	ר	א	ה	א	ש	ר	ה	ר	א	ה	י	ה	י	ה	א	ת	מ	ש	ה	כ	ן	ע	ש	ה	א	ת	מ
ע	ש	ה	ל	ה	ס	ל	ט	ה	ר	ס	ה	ז	ה	ע	ל	י	ה	ס	מ	י	ח	ט	א	ת	ו	ה	ע	ב	י	ר	ו	ת	ע	ר	
פ	ר	ש	נ	י	ב	ן	ב	ק	ר	ת	ק	ח	ל	ח	ט	א	ח	ט	א	ח	ט	א	ח	ט	א	ח	ט	א	ח	ט	א	ח	ט	א	
י	י	ש	ר	א	ל	א	ת	י	ד	י	ה	ס	ע	ל	ה	ל	י	ו	י	ס	ו	ה	נ	י	ף	א	ח	ר	ן	א	ת	ה	ל	י	

וְכֵן חֲנֻכָּה הוא כְּנֶגֶד גְּלוּת יוֹן, וּפּוּרִים כְּנֶגֶד גְּלוּת פָּרֶס, וְהַנִּקְדָּה הָאֲמֻצָּעִית שְׂבִינִיָּהם הִיא מִמֶּשׁ נְקוּדַת הַחֲכוּף בֵּין רוֹמִי לְפָרֶס שֶׁהִגְמָרָא אוֹמַרְת שְׁעִתִּידָה פָּרֶס לְפּוֹל בְּיַד רוֹמִי לִפְנֵי בִיאַת הַמָּשִׁיחַ. כִּי שָׂרֵשׁ גְּלוּת רוֹמִי הַתְּחִיל בְּגְלוּת יוֹן, וְגַם פּוּרִים הָיָה בְּפָרֶס. וְכֵן הַיּוֹם הַ35 שֶׁל הַ70 יָמִים מְרֻמָּז עַל נִקְדַּת הַחֲכוּף בֵּין יִשְׁמַעְאֵל לְאַדּוּם שֶׁלְּכָל אַחַת מֵהֶן יֵשׁ 35 אַמּוֹת מִתּוֹךְ הַ70 אַמּוֹת, וְהֵן צְפוּיּוֹת לְהִלָּחֵם תַּחֲלָה זֶה בְּזֶה בְּמִלְחָמַת גּוֹג וּמָגוֹג.

וְכֵן רואים שֶׁהַצֶּפֶן מוֹפִיעַ בְּפִסּוּקִים שֶׁל קְרֻבֹּנוֹת הַנְּשִׂאִים שְׁקוּרָאִים בַּחֲנֻכָּה, וּמִסְתַּיִם בְּפִסּוּק "כֹּאֲשֶׁר הִרְאָה ה' אֶת מֹשֶׁה בֵּן עֶשֶׂה אֶת הַמְּנוֹרָה". רָמַז שֶׁהַתְּהִלָּה יִתְחִיל מִחֲנֻכָּה עַד ח' שְׁבָט. וְכֵן מוּבָא בִּסְפֵר 'מִכּוֹן שְׁבַתך' שְׂרואִים בִּים שַׁעֲשֵׂה שְׁלֵמָה שֶׁנִּרְמַז בּו "ב פּרִים שֶׁל קְרֻבֹּנוֹת הַנְּשִׂאִים, יַחַד סְמִלֵי הַמְּנוֹרָה גְּבִיעִים וּפְרָחִים וּכְפֹתוּרִים: (מ"א ז', כג) "וַיַּעַשׂ אֶת הַיָּם וְגו', וּפְקָעִים [עִיגוּלִים כְּמוֹ כְּפֹתוּרִים] מִתַּחַת לְשִׁפְתּוֹ סָבִיב סָבִיב אֶתוֹ עֹשֶׂר בְּאֵמָה מִקְפִּים אֶת הַיָּם סָבִיב שְׁנֵי טוּרִים הַפְּקָעִים יִצְקִים בִּיצְקָתוֹ: עֲמֵד עַל שְׁנֵי עֹשֶׂר בְּקֶר שְׁלֹשָׁה פָּנִים צְפוּנָה וְשְׁלֹשָׁה פָּנִים זָמָה וְשְׁלֹשָׁה פָּנִים נִגְבָּה וְשְׁלֹשָׁה פָּנִים מְזֻרְחָה וְהֵם עֲלֵיהֶם מִלְמַעְלָה וְכָל אַחֲרֵיהֶם בִּיתָה: וְעֵבְיוֹ טֶפַח וְשִׁפְתּוֹ כְּמַעֲשֵׂה שִׁפְת כּוֹס פָּרַח שׁוֹשֵׁן אֶלְפִים

בַּת יָכִיל". וכן רואים שהיה שם בחינת פנים בהעמדת הבקר כמו שכתוב "וְכָל אֲחֵרֵיהֶם בֵּיתָה" וכפי שבארנו שהמנורה והשמן הם בסוד פנים כמו שכתוב "להצהיל פנים משמן". וכן רואים ששלמה יצר את הים מקשה דומה למנורה שעשו אותה מקשה מיציקה אחת, כמובא ברד"ק שם "יצוקים ביצוקתו" הבקרים היו יצוקים כיציקת הים כאחד לא שחוברו אחר כך. וכן מובא ב'דעת זקנים מב'עלי התוספות' (שמות לח, כה) בַּא וְרָאָה כָּמָה חֲבִיב הַמִּשְׁכָּן שֶׁהוּא כְּנֶגֶד בְּרִיתוֹ שֶׁל עוֹלָם וכו', בְּשָׁלִישִׁי "יָקוֹו הַפִּי" וּכְנֶגְדּוֹ "וְעֵשִׂיתָ כִּיּוֹר" שֶׁשָּׁם הַפִּי מְכַנְסִין. ורואים שהים שֶׁעָשָׂה שְׁלֵמָה שֶׁהוּא הַכִּיּוֹר בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ מְכֻוֹן בְּבִרְיָתוֹ כְּנֶגֶד בְּרִיאת הַיָּם, בְּסוּד יָם הַחֲכָמָה הַעֲלִיוֹנָה שֶׁמִּסְמַל אֶת הָעוֹלָם הַשְּׁמִינִי. וכן מובא ב'שִׁטָּה מְקַבְּצַת' (ביצה יז:) שֶׁהַפִּי לֵיָם שֶׁעָשָׂה שְׁלֵמָה בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ הָיוּ בָּאִים מֵעֵין עֵיטָם. וְעֵיטָם בְּגִימָטְרִיא יָם הַחֲכָמָה. וכן מצינו בְּגִמְטְרִיא (עירובין יד.) תָּנִי רַבִּי חִזְיָא, יָם שֶׁעָשָׂה שְׁלֵמָה, הָיָה מְחֻזָּק מֵאָה וְחֲמִישִׁים מְקוֹה טְהוֹרָה. וּמִסְפָּר מֵאָה וְחֲמִשִּׁים מְרַמֵּז עַל שֵׁם י"ה הַמִּסְמָל אֶת הַשְּׁמִינִי.

וְכֵן מוּבָא בְּסִפְר 'אֲמוֹנוֹת עֲתִיד' (תשנ"ב ע' קנ) פֶּרֶשֶׁת נָשָׂא שֶׁהִיא הַפֶּרֶשָׁה שֶׁלֹּאֲחֵר שְׁבוּעוֹת הַנִּקְרָאוֹת בְּשָׁבוּעַ הַשְּׁמִינִי, יֵשׁ בָּהּ קַע"ו פְּסוּקִים כְּמִנְיָן שְׁמֹנֶה פְּעָמִים כ"ב אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה, נִכְפְּלוּ בְּמִסְפָּר שְׁמֹנֶה הַשִּׁיבְתָּ לְמַדְרַגַּת הַתּוֹרָה, וְכֵן מִזְמוֹר קי"ט שֶׁבִּתְהִלִּים הַמִּדְבָּר מְפַעֲלוֹת הַתּוֹרָה יֵשׁ בּוֹ תִּמְנִי אָפִי, וּמִזְמוֹר זֶה שִׁיר לְבַחֲכֶיךָ דָּוִד הַמֶּלֶךְ הַשִּׁיר לְמַדְרַגַּת הַשְּׁמִינִי, וְעַל כֵּן דָּוִד הַמֶּלֶךְ בְּגִימָטְרִיא קי"ט. וכן "נשא את ראש" מרמז על חיבור לספירות הַרָאשׁ שֶׁמֵּהֶם אֹרֶךְ הַחֲנוּכָה. וְהוֹסִיף הַרָאשׁ ג' ר' רַאשׁוֹן צוּבְרִי שְׁלִיט"א שֶׁבְּחֲנוּכָה קוֹרְאִים אֶת פֶּרֶשֶׁת הַנְּשִׂאִים שֶׁבְּפֶרֶשֶׁת נִשָּׂא. וְהוֹסִיף הַרָאשׁ ג' ר' א. ש. שְׁלִיט"א שְׁמִיד אַחֲרֵי נִשָּׂא קוֹרְאִים "בְּהַעֲלֹתְךָ אֶת הַנְּרוֹת". וְכָפִי שֶׁשְׁמַעְתִּי מֵהַרָאשׁ ג' ר' ש. ו. שְׁלִיט"א שֶׁפֶּרֶשֶׁת נְשִׂאֹת כָּפִים כְּתוּבָה בְּפֶרֶשֶׁת נִשָּׂא, לְרַמֵּז שֶׁכָּל הָעֲנָן הוּא נְשִׂאֹת. וכן בארנו שֶׁבְּרַפְת כְּהֲנִים הִיא בְּרַכָּה שֶׁבָּאָה מֵהַשְּׁמִינִי מֵהַשְּׁמֵן הַטוֹב שִׁיּוֹרֵד עַל זֶקֶן אַהֲרֹן. וכן מובא בְּקֶנֶסֶרס 'יְמֵי הַחֲנֻכָּה' מֵהַרְבֵּ קְרִלִּינְשְׁטֵיין זצ"ל (ע' יז), שֶׁהַמֶּלֶךְ "וַיַּחֲנֹךְ" שְׁאוּמְרִים בְּבְרַפְת כְּהֲנִים הִיא מְלֶשֶׁן חֲנֻכָּה. וכן "וַיַּחֲנֹךְ" הִיא הַמֶּלֶךְ הַשְּׁמִינִי בְּבְרַפְת כְּהֲנִים, בֵּין מֵהַתְּחִלָּה וּבֵין מֵהַסּוֹף.

הקשר בין שם ס"ג לצבע הסגול

מְצִינוּ בַּזֶּהַר (תיקונים מז.) "אֲדִירִים מְשַׁבְּרֵי יָם", אֵלּוּ טַעְמֵי הַתּוֹרָה שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם "כָּל מִשְׁבָּרֶיךָ וְגִלְדֶיךָ עָלֶי עֲבֹרִי", וְאֵלּוּ הֵם זִרְקָא מִקְ"ף שׁוּפָ"ר הוֹלֵךְ סְגוּלָתָא זִרְקָא קוֹ דִּיוֹקָן הָאוֹת ו' הָרָאשׁ שֶׁלּוֹ י', שְׁלֹשָׁה גִלְגָּלִים עוֹלָם בּוֹ בָּיִם הַתּוֹרָה, וְהֵם סְגוּלָתָא. וְכָל גִּלְגָּל עוֹלָה לַעֲשֶׂרָה גִלְגָּלִים לְמַעְלָה, וְהָאוֹפָנִים נִשְׂאוּ לַעֲמָתָם, וְלִזְמַן שִׁנְשָׂאוּ הָאוֹפָנִים לַעֲמָתָם מִיָּד "נִשְׂאוּ נְהָרוֹת ה'". רואים שֶׁהַזֶּהַר שֵׁם עַל הַכְּתוּב "נִשְׂאוּ נְהָרוֹת דְּכָיִם" שֶׁהַתְּבָה

דְּכִיָּם היא **כֹּד יָם**, ומרמז על **כ"ד** ספרי התורה הנשאבים מים החכמה העליונה. ועל זה נאמר **"ותמלא כדה ותעל"**. דרבקה שאבה כד מהבאר שסמל את הכד הנמשך מים החכמה העליונה. וכן הכתוב (בראשית כד, יז) **"הגמיאני נא מעט מים מכדך"**, בגימטריא **שמיני**. וכן מובא ב'רוקח' שיש **שמונה** פעמים לשון **שאיבה** בפרשת אליעזר ורבקה. והוסיף הרה"ג ר' מ. פ. שליט"א שאם נוציא מספר **מ"ם** ממספר **בא"ר**, נקבל מספר **מוחי"ן**.

וְכֵן בהשפעת חלב אם שסמלת את השפעת התורה שבאה מאמא עלאה בבחינת הנקה, יש מספר **כ"ד**, שהנקה היא **כ"ד** חדשים. וכן מצינו מספר **כ"ד** במתן תורה, כמובא בתוספתא (ערכין א) **שהיו ישראל עומדין לפני הר סיני נמשכין לאחוריהם י"ב מיל, ובאין לפניהם י"ב מיל, על כל דבור ודבור כ"ד מיל**. וכן מצינו בגמרא (ברכות כט.) **והגי עשרים וארבע דתעניתא כנגד מי, אמר רבי חלבו, כנגד עשרים וארבע רננות שאמר שלמה בשעה שהכניס ארון לבית קדש הקדשים**. ורואים ששלמה תקן **כ"ד רננות**, כשהתחברו לשמיני בקדש הקדשים. ובזמן תענית כשעושים תשובה המחברת לשמיני, אומרים **כ"ד ברכות** כנגד **הכ"ד רננות**.

ועוד רואים מהזהר דלעיל שנקוד **סגול** הוא בבחינת **ג' גלגלים**. וכן מובא בכתבי ר"א אבולעפא (חיי העולם הבא) **שסגול בגימטריא ג' פעמים גל**. וכן מובא בספר 'שערי צדק' (השער התשיעי) **שג' נקודות הסגול הן כנגד ג' קוין חסד גבורה תפארת, והסגול הוא בגין השורק**. ובארנו במאמר 'חשמל עוף' שנקוד השורק שישנו רק באות ו', מסמל את היסוד. וכן מצינו בזהר חדש (תיקונים כב:) **ששם ס"ג הוא מלשון סגלה וסגול**. ורואים שבשם **ס"ג** שהוא שרש הגבורות, טמון נקוד **הסגול** המסמל את מדת החסד. וזה ממש היסוד שמאחד את כל הקוים. וכן האותיות **ש"ם ס"ג** התגלו באות שניה בפסוק: (משלי ד, כז) **"אל תט ימין ושמאלו הסר רגלך מרע"** היינו רמז ברור להשאר דבוק בקו **האמצע** ולא להצמד לקווי הימין והשמאל שיש בהם אחיזת הרע ביותר. ולכן הרמז התגלה **באות שניה** שהיא בסוד **אמצע** המילה. וכן כל האותיות **סגול** מסמלות את קו האמצע. האות **ס'** מסמלת את **יסוד** אמא, האות **ג'** מסמלת את **היסוד**, האות **ו'** מסמלת את **היסוד**, והאות **ל'** מסמלת את התפארת.

מצינו בגמרא (ב"ב נב.) שדבר שעושה פרות נקרא **סגלה**. והגמרא שואלת **מאי סגלה רב חסדא אמר ספר תורה, רבה בר רב הונא אמר דיקלא דאכל מינה תמרי**. נראה דלכן הגמרא קוראת לדבר שעושה פרות בשם **סגלה**, דסגלה היא מלשון סגול המסמל את היסוד שהוא דבר שעושה פרות. ולכן הגמרא נוקטת ציור של ספר תורה או דקל, דספר תורה הוא בבחינת יסוד שעושה פרות רוחניים, כמובא ב'פרי עץ חיים' להאריז"ל (ספר תורה ע' שב), והדקל מסמל את היסוד שעושה פרות גשמיים. וכן מצינו בירושלמי (פאה לג.) **שסגלה זה אשכול**. ובארנו שאשכול מסמל את העטרה שב'יסוד. וכן אותיות **סגול** ואשכול מתחלפות, [ס' מתחלפת בש', וג' מתחלפת בכ'] וכן הצבע **הסגול** הוא צבע **האשכול**. וכן **סגול** בגימטריא **נימא** המסמלת את היסוד.

וְכֵן שְׁמַעְתִּי מֵהֶרָה"ג ר' אברהם הירש שליט"א שֶׁהִשְׁתַּלְשַׁל בְּגִשְׁמִיּוֹת קֶשֶׁר בֵּין הַצָּבֵעַ הַסָּגֵל לַצָּבֵעַ הַיָּרֵק, כְּמוֹ שֶׁיֵּשׁ בְּאִשְׁכּוֹל עֲנָבִים סָגֵל וַיָּרֵק, וְכֵן בְּכָרוֹב וּבִבְצֹל סָגֵל וַיָּרֵק, כִּי יָרֵק מְסַמֵּל אֶת קוֹ הָאֲמִצָּע שֶׁל הַסְּפִירוֹת הַיֵּינוּ מִידַת הַתַּפְאֶרֶת וְכִפִּי שֶׁנֶּאֱמַר בְּזִמְרָן 'בֶּר יוֹחָאִי' עַל רִשְׁבִּי שֶׁהָיָה בְּבַחֲיִנַת ג' לִשְׁל סָגֵל, קוֹ יָרֵק מְחַדֵּשׁ חֲדָשִׁים. וְצָבֵעַ סָגֵל מְרַכֵּב מִצָּבֵעַ כָּחַל וְצָבֵעַ אָדָם שֶׁמְסַמֵּל אֶת סְפִירוֹת הַנֶּצַח וְהַהוּד שֶׁמִּתְאַחֲדִים בְּיָסוֹד. וְכֵן מוּבָא בְרִשְׁ"י (בְּרַאשִׁית ל, יד) "דוּדָאִים" סִיגְלִי. וְרוֹאִים שֶׁהַדּוּדָאִים שֶׁמְסַמֵּל אֶת אֹרֶשׁ הַשְּׁמִינִי שְׁבָא מֵהִיסוּד וּמִסּוּגֵל לְזֶרַע שֶׁל קִימָא וּלְלִידָה נִקְרָאִים סִיגְלִי, וְכֵן הַצָּבֵעַ שֶׁלָּהֶם סָגוּל. וְכֵן צָבֵעַ סָגוּל בְּגִימָטְרִיא חֹדֶר לִידָה.

כְּתוּב (שְׁמוֹת יט, ה) "וְעֵתָה אִם שְׁמוֹעַ תִּשְׁמְעוּ בְּקִלִּי וְשִׁמְרַתֶּם אֶת בְּרִיתִי וְהִיִּיתֶם לִי סֶגְלָה מִכָּל הָעַמִּים". וּמִבָּאָר רִשְׁ"י "סֶגְלָה", אוֹצֵר חֲבִיב כְּמוֹ "וְסֶגְלַת מַלְכִּים", כָּל יָקָר וְאַבְנִים טוֹבוֹת שֶׁהַמַּלְכִּים גּוֹנְזִים אוֹתָם. נִרְאֶה שֶׁיֵּשׁ כָּאן רֵמֵז "וְשִׁמְרַתֶּם אֶת בְּרִיתִי וְהִיִּיתֶם לִי סֶגְלָה מִכָּל הָעַמִּים כִּי לִי כָּל הָאָרֶץ", שֶׁבְּזִכּוֹת שְׁמִירַת הַבְּרִית זֻכְרִים לְהִתְחַבֵּר לַסֶּגְלָה. וְכֵן "וְהִיִּיתֶם לִי סֶגְלָה מִכָּל הָעַמִּים כִּי" ס"ת מִיֵּלָה בְּג' אָפְנִים.

הקשר בין חלמון הביצה לחלום.

שְׁמַעְתִּי בְּשֵׁם הֶרָה"ג ר' יצחק גַּנְזִבּוֹרֵג שליט"א שֶׁיֵּשְׁנָם 10 חֲלוֹמוֹת שֶׁמְזַכְרִים בְּמִפְרָשׁ בְּתוֹרָה, וְחוּץ מֵהַחֲלוֹם שֶׁל אַבִּימֶלֶךְ שֶׁה' בָּא אֵלָיו שְׁלֵא יִגַּע בְּשֶׁרָה, יֵשׁ 9 חֲלוֹמוֹת בְּג' הַפְּרָשִׁיּוֹת שֶׁקּוֹרָאִים בְּחֹדֶשׁ כֶּסֶלּוֹ; וַיֵּצֵא וַיֵּשֶׁב מִקֵּץ, בְּפָרֶשֶׁת וַיֵּצֵא יֵשׁ 3 חֲלוֹמוֹת, 2 חֲלוֹמוֹת יַעֲקֹב שֶׁחָלַם אֶת חֲלוֹם הַסֵּלֶם בְּדֶרֶךְ לַחֲרֹן וְעוֹד חֲלוֹם שֶׁה' אָמַר לוֹ לָצֵאת מִחֲרֹן וּלְשׁוּב לְאָרֶץ, וַיֵּשׁ חֲלוֹם לְבֵן שֶׁה' הִזְהִירוֹ לֹא לִגְעַת בְּיַעֲקֹב. וּבְפָרֶשֶׁת וַיֵּשֶׁב יֵשׁ 2 חֲלוֹמוֹת יוֹסֵף וְ2 חֲלוֹמוֹת שֶׁר הַמִּשְׁקִים וְשֶׁר הָאוֹפִים, וּבְפָרֶשֶׁת מִקֵּץ יֵשׁ 2 חֲלוֹמוֹת פְּרָעָה. וּבָאָר שֶׁפִּינוֹן שִׁ"ב אַבְנֵי הַחֹשֶׁן מְכֻוֵּנִים כְּנֶגֶד י"ב חֲדָשִׁים, וְחֹדֶשׁ כֶּסֶלּוֹ הַתְּשִׁיעִי מְכֻוֵּן כְּנֶגֶד הָאָבֹן הַתְּשִׁיעִית אַחֲלָמָה, לָכֵן הִשְׁתַּלְשַׁל בְּפָרֶשִׁיּוֹת שֶׁקּוֹרָאִים בְּחֹדֶשׁ כֶּסֶלּוֹ תִּשְׁעָה חֲלוֹמוֹת.

וְהוֹסִיף הֶרָה"ג ר' ל. שְׁטֵרִית שליט"א שֶׁתִּשְׁעַת חֲלוֹמוֹת שֶׁקְשׁוּרִים עִם חוֹדֶשׁ כֶּסֶלּוֹ וְחֲנוּכָה נִרְמָזִים בְּשִׁמּוֹנָה נְרוֹת חֲנוּכָה וְהַשֶּׁמֶשׁ. וְכֵן שְׁמוֹת הַחֲלוֹמִים יַעֲקֹב, יוֹסֵף, לֵבֵן, מִשְׁקָה, אוֹפָה, פְּרָעָה, עִם הָאוֹתִיוֹת בְּגִימָטְרִיא 1335 מִסְפֵּר הַקֶּץ בְּסוֹף דְּנִיָּאל. וְאוֹר הַחֲנוּכָה הוּא אוֹר הַקֶּץ שֶׁנִּרְמַז בְּפָרֶשֶׁת מִקֵּץ כְּמוּבָא בְּלִק"ת לְהַאֲרִיז"ל (מִקֵּץ). וְנִרְאֶה לְבָאָר שִׁישׁ 4 זִוְגוֹת שֶׁל חֲלוֹמוֹת שֶׁהֵם בַּחֲנִינֵי שִׁמּוֹנָה נְרוֹת חֲנוּכָה, אַרְבַּע מִכָּל צֶדֶד שֶׁל הַשֶּׁמֶשׁ, וְהַחֲלוֹם שֶׁל לֵבֵן הוּא בַּחֲנִינֵי הַשֶּׁמֶשׁ בְּאֲמִצָּע שֶׁמִּחְבֵּר קְדוּשָׁה וְקִלְיָפָה, טוֹב וְרַע, כִּפִּי שֶׁנִּרְמַז בַּחֲלוֹם לֵבֵן: (בְּרַאשִׁית לא, כט) "וְאֵלֹהֵי אֲבִיכֶם אִמְשׁ אֶלִי לֵאמֹר הֲשִׁמְרָ לָךְ מִדְּבַר עִם יַעֲקֹב מִטּוֹב עַד רָע". וְכֵן רוֹאִים הַקְּבִלוֹת בֵּין הַד' זִוְגוֹת שֶׁל הַחֲלוֹמוֹת, חֲלוֹמוֹת פְּרָעָה הֵיוּ עַל פְּרוֹת וְשִׁיבּוּלִים. וְחֲלוֹמוֹת יוֹסֵף הֵיוּ עַל שֶׁמֶשׁ יֶרֶחַ וְשִׁיבּוּלִים, וְהַפְּרוֹת הַרְזוֹת שְׂאוֹכְלוֹת אֶת הַשֶּׁמֶנּוֹת הֵם בַּחֲנִינֵי הַשֶּׁמֶשׁ וְהִירָח וְכוּכְבִּים

שמשותחים ליוסף שכביכול בולע את כולם. כפי שמובא ב'מנחת חינוך' (כ"ח) שיוסף באמת חלם שאביו ואמו ואחיו משותחים לו, ורק מפני כבודם הוא אמר שמש ירח וכוכבים, ורואים שבאמת היתה כאן בחינה שיוסף הילד הקטן בולע את כל משפחתו דומה לחלום הפרות. וכן חלומות שר המשקים והאופים היו על **צומח וחי**, דומה לפרות ושיבולים. וגם שם העוף אוכל את בשרו של שר האופים דומה לפרות הרזות שאוכלות את השמנות, והגפן עם השריגים דומה לחלום השיבולים ששניהם בצומח. וכן חלומות יעקב היו שראה את העתדים העולים על הצאן ואת העושק של לבן זה דומה לחלום הפרות וחלום העוף של שר האופים. וחלום הסולם שראשו מגיע השמימה דומה לחלום השמש וירח וכוכבים שנמצאים בשמים.

וְנִרְאָה לְבָאָר אֶת עֵמֶק הַקָּשָׁר בֵּין חֹדֶשׁ כְּסֵלֹו לַחֲלוּם, שְׁכָל דְּבָר בְּעוֹלָם בְּתַחֲלָה **חוֹלָמִים** עָלָיו, וְאַחֵר כָּךְ **נִלְחָמִים** עָלָיו וְאַחֵר כָּךְ אִם זֹכִים לְקַבְּלוֹ הָרִי זֶה בְּבַחֲיִנַת **לָחֵם** שְׁאוּכָלִים אוֹתוֹ. הֵינּוּ הַחֲלוּם מְבִיא לְמִלְחָמָה, וְאַחֵר כָּךְ לְלָחֵם. וְכִיּוֹן שֶׁחֹדֶשׁ כְּסֵלֹו מְזֹלֵו קָשֶׁת שְׁמִסְמֶלֶת מִלְחָמָה, וּבְנוֹסָף כְּסֵלִיו הוּא זְמַן לַחֲלוּם עַל דְּבָרִים חֲדָשִׁים כְּדִלְקַמּוֹ, לָכֵן הוּא קָשׁוּר עִם הַחֲלוּמוֹת. וְכֵן חֲנֻכָּה בְּגִימְטְרִיא חֲלוּם. וְהוֹסִיף הַרַה"ג ר' פ. ל. שְׁלִיט"א שִׁיּוֹם א' שֶׁל חֲנֻכָּה הוּא יוֹם הַחֲלוּ"ם מִתְחַלֵּת הַשָּׁנָה, הֵינּוּ יוֹם הַפ"ד מִתְחַלֵּת הַשָּׁנָה כְּמִנְיֵן חֲלוּם. וְכֵן בְּסִפּוֹר יִצְיָרָה חֹדֶשׁ כְּסֵלֹו קָשׁוּר עִם חוֹשׁ הַשָּׁנָה זְמַן הַחֲלוּם. וְכֵן חֲלוּם הוּא הָאָרֶה מַעַל הַטֶּבַע כִּי הַנֶּשֶׁמָה עוֹלָה לְמַעְלָה, וְזֹאת הָאֶרֶת חֲנֻכָּה שְׁבָאָה מִהַמְסָפָר שְׁמוֹנָה שְׁמַעַל הַטֶּבַע שְׁשִׁינְדָּ לְמַסְפָּר שֶׁבַע. וְכֵן יְשׁוּנִים אוֹתִיּוֹת שְׁמִינִי, הַמְסַמֵּל אֶת הָאֶרֶת חֲנֻכָּה. וְכֵן הַמְסָפָר הַמְסַתֵּתֵר בֵּין אוֹתִיּוֹת חֲלוּ"ם הוּא 80 וְכֵן חֲז"ל קִבְּעוּ לַעֲשׂוֹת הַטֶּבַת חֲלוּם בְּבִרְכַּת כֹּהֲנִים, דֶּרֶךְ הָאֶרֶת הַכֹּהֲנִים שֶׁל "זֶקֶן אֶהְיֶה", שְׁמַחְבֵּרֵת לַשְּׁמֹן וְלַשְׁמִינִי. וְכֵן הַפְסוּק שִׁישׁ בּוֹ אוֹתִיּוֹת ח' יוֹתֵר מִכָּל פְּסוּקֵי הַתּוֹרָה הוּא הַפְסוּק: (בראשית לז, ט) "וַיַּחֲלֵם עוֹד חֲלוּם אַחֵר וַיְסַפֵּר אֹתוֹ לְאַחֵיו וַיֹּאמֶר הִנֵּה חֲלֹמֹתִי חֲלוּם עוֹד וְהִנֵּה הַשֶּׁמֶשׁ וְהַיָּרֵחַ וְאַחַד עֶשֶׂר כּוֹכָבִים מִשְׁתַּחֲוִים לִי".

וְהוֹסִיף הַרַה"ג ר' י. בּוֹיָאָר שְׁלִיט"א שְׁחֲנוּכָ"ה נִרְמַז בְּכָתוּב (תהלים קכו) "בְּשׁוּב ה' אֶת שִׁיבַת צִיּוֹן הֵינּוּ כַחֲלָמִים". וְהוֹסִיף הַרַה"ג ר' אַבְרָהָם וַיִּנְבֵּרְג שְׁלִיט"א שֶׁחֹדֶשׁ כְּסֵלֹו מְרַמַּז עַל **כִּיס וְלֵב**, הֵינּוּ מֵה שְׁקֵרוֹב לְלִבּוֹ שֶׁל אָדָם שֶׁהוּא הַכִּיס שְׁמִמְשָׁמֵשׁ בּוֹ בְּכָל שָׁעָה, וְכֵן חֲלוּם אָדָם חוֹלֵם מִהֲרֵהוּרִי לָבוֹ. וְכֵן יֵשׁ רִמְז בְּכָתוּב (בראשית לז, יט) "וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל אָחִיו הִנֵּה בַעַל הַחֲלָמוֹת הֲלָזָה בָּא: וְעַתָּה לָכוּ וְנַהַרְגֵהוּ וְנִשְׁלַכְהוּ בְּאֶחָד הַבְּרוֹת וְאִמְרָנוּ חַיָּה רָעָה אֲכָלְתָּהוּ וְנִרְאָה מֵה יִהְיֶה חֲלֹמֹתֵינוּ וְגו' וַיִּקְחֵהוּ וַיִּשְׁלַכּוּ אֹתוֹ הַבְּרָה וְהַבּוֹר רַק אֵין בּוֹ מָיִם: וַיֵּשְׁבוּ לְאַכֵּל לָחֵם" הֵינּוּ הָאֲחִים נִסּוּ לְהִלָּחֵם בְּחֲלָמוֹת שֶׁל יוֹסֵף וַיִּשְׁחָשְׁבוּ שֶׁנִּצְחָהוּ וַיֵּשְׁבוּ לְאַכֹּל לָחֵם, לְרַמַּז שֶׁהַחֲלוּם שֶׁל יוֹסֵף לֹא נִהְפָּךְ לְלָחֵם אֲלָא הֵם אוֹכְלִים אֶת הַלָּחֵם. וְאַחֵר כָּךְ כְּשֶׁהַחֲלוּמוֹת שֶׁל יוֹסֵף הִתְגַּשְׁמוּ כְּתוּב: (בראשית מג, ט) "וַיִּזְכֹּר יוֹסֵף אֶת הַחֲלָמוֹת אֲשֶׁר חָלֵם וְגו', וַיִּכְנֶנּוּ אֶת הַמִּנְחָה עַד

בוא יוסף בצֹהָרִים כִּי שָׁמְעוּ כִּי שָׁם יֹאכְלוּ לֶחֶם, וגו', וַיִּרְחֹץ פָּנָיו וַיֵּצֵא וַיִּתְאַפֵּק וַיֹּאמֶר שִׁימוּ לֶחֶם". וכן אחרי שִׁזְכָּה יַעֲקֹב לְהַגְשִׁימָה הַחֲלוּם לַצָּאֵת מִלִּבָּן בְּשָׁלוֹם, וכן לִבָּן הַגָּשִׁים אֶת חֲלוּמוֹ לֹא לְהִזִּיק לַיַּעֲקֹב, כְּתוּב שֵׁיטָב לֶאֱכֹל לֶחֶם: (בראשית לא, נד) "וַיִּזְבַּח יַעֲקֹב זֶבַח בָּהָר וַיִּקְרָא לְאָחִיו לֶאֱכֹל לֶחֶם וַיֹּאכְלוּ לֶחֶם". וכן מְצִינוּ בַּגְמֵרָא (שבת יב.) אָמַר רַבָּא בַר מַחְסִיָּא, אָמַר רַב חֲמָא בַר גּוּרְיָא אָמַר רַב, יָפָה תַעֲנִית לְחֲלוּם פֶּאֶשׁ לְנִעוּרָתָהּ. וְאָמַר רַבִּי חֲסִידָא, וְבוֹ בְיוֹם. וְאָמַר רַב יוֹסֵף, וְאַפִּילוּ בְשִׁפְתָּהּ. ומבואר לדברינו כיון שהחלום הוא סוד לחם, לכן התענית מסוגלת לבטל אותו. (בביאור זה סייעוני הרה"ג ר' א. ר. שליט"א ועוד).

והוסיף הרה"ג ר' אברהם הירש שליט"א שמובא בכתבי האריז"ל **שיוסף** היסוד הוא בגימטריא **עוֹף** והוא בסוד עוֹף שמחבר שמים וארץ, כי היסוד עולה לשמים להביא שפע לארץ כידוע בסוד הפסוק **"כי כל בשמים ובארץ"** שנאמר על היסוד, וכמו שהיסוד יש לו ביצים בבחינת עוֹף דרכם הוא משפיע, כך **יוסף** הוא בגימטריא **עוֹף**, וכן מובא בַּסֵּפֶר הַלְקוּטִים' לְהַאֲרִיז'ל (אחרי מות) **סוד פְּסוּי הַדָּם לְעוֹף וְלַחֲיָה. כָּבֵד יִדְעָתָה, שְׁיוּס"ף רומז בְּיִסוּד, וְעוֹלָה בְּגִימְטְרִיָּא עו"ף. וְכָשֶׁם שְׁמִכְסָּה הָאָדָם הַיִּסוּד, כִּד צְרִיךְ לְכַסּוֹת דָּם הַיִּסוּד, שֶׁהוּא הָעוֹף.** וכן כְּתוּב (הושע ט, יא) **"אֶפְרַיִם פָּעוֹף יִתְעוֹפֵף".** רואים שְׁאֶפְרַיִם שָׂבָא מִיֹּסֵף, נִמְשָׁל לְעוֹף. וגם בהוצרות העוֹף יש את **חלמון** הביצה מלשון **חלום**, לרמז שבתחילה הביצה היא בסוד **חלום** ואחרי זה בזמן היחוד **נלחמים**, כי פעולת היסוד היא בסוד מלחמה, שהאיש כובש את אשתו כידוע, ואחרי זה זוכים לקבל את השפע של הילדים שנולדים וזוכים **ללחם כשזכר בא וככרו בידו.** וכן שרש האותיות **לידה** מהאותיות **ל"ד** שהם **פעמיים טו"ב**, לכן עברו על יוסף **טו"ב** שנים **טובות** עד שנמכר וזה היה תקופת החלומות, ועוד **טו"ב** שנים אחרי שיעקב הגיע למצרים וחיו יחד עוד **טו"ב** שנים **טובות** שזה היה תקופת התגשמות החלומות, ובין שני תקופות אלו היתה תקופת **המלחמה** והיסורים שירד למצרים וכו'. וכן המילה **"ויספר"** מופיע 8 פעמים בכל התורה, מתוכם 4 פעמים סביב **החלומות** של **יוסף** או של שר המשקים ופרעה, ובתוך המילה **"ויספר"** יש אותיות **יוס"ף**, לרמז שיוסף הוא בחינת **עוֹף** שמדבר הרבה **ומספר סיפורים**, ובעיקר **סיפורים** שקשורים **לחלומות** שהפתרון תלוי ב**סיפור** ובפתרון החלום. וכן **ציפ"ר וסיפ"ר** הם אותם אותיות אם נחליף ס' בצ'.

וכן האותיות **יוס"ף ביצ"ה** התגלו ברצף אותיות יחיד בתנ"ך בפסוק שמזכיר את אכילת **הלחם** כדלעיל: (בראשית מג, כה) **"וַיָּכִינוּ אֶת הַמִּנְחָה עַד בּוֹא יוֹסֵף בְּצֹהָרִים כִּי שָׁמְעוּ כִּי שָׁם יֹאכְלוּ לֶחֶם".** וכפי שמצינו בזהר חדש שהתעורר שם יחוד יסוד ומלכות בחיבור יוסף לאחים: (חוקת סב.) **"וַיָּכִינוּ אֶת הַמִּנְחָה עַד בּוֹא יוֹסֵף" שְׁאוֹתָהּ מִנְחָה נִתְקְנָה בְּשָׁנִים עֶשֶׂר עֲמוּדִים שָׁלָה עַד שָׂבָא בַּעֲלָהּ לְהִתְחַבֵּר בָּהּ בְּצֹהָרִים,** רואים שְׁמִנְחָה זו סְמָלָה הַעֲלָאָה מִיַּיִן נִוְקְבִין שֶׁל תוֹרָה וּמִצְוֹת

לעורר את היחוד ואת השפעת יוסף היסוד. וכן מצינו בזהר חדש (שה"ש פו:) שהכתוב **"איכה תרביץ בצהרם"** מרמז על חרבן בית המקדש שנפסק זווג יסוד ומלכות, והיסוד אינו רבץ על המלכות בצהרם. וכן במנחה שהגישו ליוסף היה בה **"בטנים ושקדים"**. והבוטן מסמל את הווצרות הביצה והולד בבטן מהשפעת היסוד, כפי שרואים בפתיחת הבטנים צורת תינוק שיוצאים ממנו חוטים קטנים בבטן אמו, כמובא בספר 'החנוד' (שפו) **תחלת בריאת הגוף הוא פנין חוטין כמו שאמרו ז"ל אמר רב עמרם תנא שתי ירכותיו פנין חוטין של זהורית שתי זרעותיו פנין חוטין של זהורית**. וכן יש על הבטנים קלפה דקה המסמלת את השליה שמלבישה על הולד. וכן השתלשל בגשמיות שביצה אוכלים הרבה עם לחם לרמז את ענין החלמון והלחם כמו שרואים אצל יוסף.

וכן האותיות יס"ד ביצ"ה התגלו ברצף אותיות בפסוק: (יהושע ו, כו) **"וישבוע יהושע בעת ההיא לאמר ארור האיש לפני יהוה אשר יקום ובנה את העיר הזאת את יריחו בבכרו ייסדנה ובצעירו יציב דלתיה"**. ומובא בספר 'עמק המלך' שהפסוק מרמז על דביקות בסוד היחוד: (שער טז פרק ל"ז) **בזה הזווג נתקיים כמו שמספר באדרא קדישא שאומר שם, 'בבכרו ייסדנה ובצעירו יציב דלתיה', שמתו שלשה תלמידים לצורך עליית מיין נוקבין, להזווג הזה שנעשה על ידו. על אחת כמה וכמה בימי שלמה, שמתו כל הדור ההוא, שעסקו בבנין בית המקדש, ונעשה להם נס, שכל אחד ואחד מצא אשתו טהורה, ונתעברו כולם בלילה אחת, וילדו כל אחת ואחת בן זכר.**

מצינו בזהר (וישב קצא.) שיוסף נתגדל דרך חלומות שסובבו את ירידתו למצרים, ואחר כך שר המשקים ושר האופים חלמו וכו', ופרעה חלם וכו', דחלום שני לדרגה הששית של יוסף. והוסיף הרה"ג ר' מ. פ. שליט"א שיוסף בגימטריא ב' פעמים חלם, לכן הוא חלם ב' חלומות, ופתר לפרעה ב' חלומות, ופתר לשרי המשקים והאפים ב' חלומות. נראה דלכן השתלשלה מלכותו של יוסף על ידי חלומות, דמלכות יוסף קשורה עם הארת חנפה שהיא בחינת חלום, כמובא במדרש פליאה' (לא) **"הדודאים נתנו ריח" זה ראובן שהציל את יוסף, ועל פתחינו כל מגדים" זה נר חנפה**. והוסיף הרה"ג ר' זאב פרידמן שליט"א שמצינו בגמרא (עירובין כא:) **דרש רבא, מאי דכתיב, "הדודאים נתנו ריח" אלו בחורי ישראל שלא טעמו טעם חטא**. ויש כאן רמז ליוסף הצדיק בפסוק שמרמז על חנפה. וכן פרשיות וישב ומקץ בהן מספר על מכירת יוסף והקמשן של זה, הן הפרשיות שקוראים בחנפה. וכן מובא ב'חתם סופר' (דרושים ואגדות קלח) שיעקב למד את מצוות חנפה ופורים רק את יוסף ולא את שאר האחים, ועל זה היתה קנאתם. וכן מובא בספר 'פני אריה זוטא' שחנפה מרמז בכתוב (בראשית מג, טז) **"וטבח טבח והכין" אותיות חנפה**. ומבאר שם על פי חשבון שהמעשה הזה של **"וטבח טבח והכין"** היה ביום א' דחנפה, ולמחרתו היתה התגלות יוסף לאחים. וכן מובא ב'שלטי הגבורים' (שבת סוף פ"ב) שהפסוק **"וטבח טבח"**

בְּגִימָטְרִיא מ"ד כְּנָגֵד מ"ד גְּרוֹת חֲנֻכָּה. וכן שמעתי מהרה"ג ר' אברהם הירש שליט"ש שחננו"ה נרמז בפסוק שיהודה אומר ליעקב שחייבים להוריד את בנימין למצרים להתחבר עם יוסף: (בראשית מג, ח) וַיֹּאמֶר יְהוּדָה אֶל יִשְׂרָאֵל אֲבִיו שְׁלַחָה הַנָּעַר אִתִּי וְנִקְוָמָה וְנִלְכָּה וְנִחְיָה וְלֹא נָמוּת גַּם אֲנַחְנוּ גַם אַתָּה גַם טַפְנוּ". ויש רמז גם על ספירת ה**הוּד** של חנוכה שהיא בחינת רגלים: "וְנִקְוָמָה וְנִלְכָּה". וכן דברי יוסף לאחים "לראות את ערות הארץ באתם" מרמזת על אור החנוכה שמיועד לראיה, 'לראותם בלבד', וכן סמיני השו"ע בחנוכה מתרע"א עד תרע"ו נרמזים בחיבור המילים "את ערות". וכן טענת יוסף לאחים שהם מרגלים מרמז על אור החנוכה עד שתכלה רגל מן השוק. וכן יוסף זכר את החלומות שמרמזים על אור החנוכה שהוא בחינת חלום כדלעיל. וכן סופגניה אותיות ג"ן יהוס"ף. וכן מובא בספר 'אמונת עתיד' (תשנ"ז ע' קיא) ש"אָנִי יוֹסֵף הָעוֹד אֲבִי חַי" בְּגִימָטְרִיא נֵר חֲנֻכָּה. וכן מובא בספר 'מאור עינים' (פ' מקץ) על הכתוב בפרשת מקץ (בראשית מג, כט) שְׁיִוֹסֵף אֶמֶר לְבִנְיָמִין "אֱלֹהִים יִחַדְךָ בְּנִי" שְׁזָה מְלִשׁוֹן חֲנֻכָּה. (בביאור זה סייעני הרה"ג ר' פ. ל. שליט"א).

כְּתוּב (דניאל ח, ה) שְׁמֹלֶךְ יוֹן נִמְשַׁל לְשַׁעִיר עִזִּים כְּמוֹ יוֹסֵף. וכן מְלֹךְ יוֹן בְּגִימָטְרִיא יוֹסֵף. וכן מְצִינוּ בְּסֵפֶר 'מְגִלָּה עֲמָקוֹת' (מקץ) שְׁצֻרוֹת הַיּוֹנִים הֵיוּ עֹנֵשׁ עַל מְכִירַת יוֹסֵף, וְלִכֵּן הֵם הָיוּ בְּמִשְׁךְ מֵאָה וּשְׁמוֹנִים שָׁנָה, שְׁפָגְמוּ בִּסְדוּר הַנִּקְרָא ח"י. וכן תְּשַׁעֲה שְׁבָטִים כְּפֹל עֶשְׂרִים כֶּסֶף שְׁמָכְרוּ אֶת יוֹסֵף, יוֹצֵא מֵאָה שְׁמוֹנִים. וכן מובא בְּסֵפֶר 'נְהוֹרָא דְיוֹסֵף' שְׁגִלוֹת יוֹן נִמְשָׁלָה בְּכְתוּב לְמִכְיָה (יואל ד, ו) "וּבְנֵי יְהוּדָה וּבְנֵי יְרוּשָׁלַם מְכָרְתָם לְבְנֵי הַיּוֹנִים לְמַעַן הִרְחִיקָם מֵעַל גְּבוּלָם". לְרִמּוֹז שֶׁהִיא מְכַפֶּרֶת עַל מְכִירַת יוֹסֵף. וכן מְצִינוּ בְּזֶהַר (וישב קפה). "וַיַּעֲלֵנִי מִבּוֹר שְׁאוֹן מְטִיט הַיּוֹן", וְכוּ', מֵה כְּתוּב, "וַיִּקְחֵהוּ וַיִּשְׁלַכְהוּ אֹתוֹ הַבֶּרֶה", וְכוּ'. רואים שֶׁהִזְהַר מְקַשֵּׁר בֵּין הַבּוֹר שֶׁהָאֲחִים הִשְׁלִיכוּ אֶת יוֹסֵף לְבוֹר הַגִּיהֶנֶם שְׁנִקְרָא "טִיט הַיּוֹן". וּבְסֵפֶר 'נְהוֹרָא דְיוֹסֵף' מְבָאָר שְׁזָה הַסּוּד שֶׁל קְלַפַּת יוֹן, לִכֵּן הַגִּמְרָא (שבת כב.) מְסַמִּיכָה אֶת הַמִּמְרָא שֶׁל מְכִירַת יוֹסֵף "וְהַבּוֹר רַק אֵין בּוֹ מִיָּם" אֲבָל נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים יֵשׁ בּוֹ". לְמִימְרָא שֶׁל נֵר חֲנֻכָּה שֶׁהִנִּיחָה לְמַעַלָּה מְכ' פְּסוּלָה.

וְכֵן הָאֵרַת יוֹסֵף קְשׁוּרָה עִם הָאֵרַת בְּרִכַּת כְּהֲנִים שְׁבָה עוֹשִׂים הִטְבַּת חֲלוּם, דֶּרֶךְ הָאֵרַת הַכְּהֲנִים שֶׁל "זִקֵּן אֶהְרֹן", שְׁמַחְבֶּרֶת לְשִׁמּוֹן וְלְשִׁמְיִי שֶׁל חֲנֻכָּה, כְּמוֹבָא בְּתַפְלַת "יְהִי רָצוֹן" הַנֶּאֱמָרֶת בְּבִרְכַּת כְּהֲנִים בְּג' רַגְלִים נֶאֱמָר וְתִתְּנֵנוּ לְאַהֲבָה לְחֹן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל רֹאֲיוֹ, וְיִהְיוּ דְבָרֵי נְשִׁמְעִים לְעִבּוּדְךָ, כָּשֶׁם שֶׁנִּתְּנָה אֶת יוֹסֵף צְדִיקָה בְּשַׁעֲה שֶׁהִלְבִּישׁוּ אֲבִיו כְּתֻבַּת פָּסִים, לְחֹן לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל רֹאֲיוֹ. רואים קֶשֶׁר בֵּין יוֹסֵף לְבִרְכַּת כְּהֲנִים כִּי יוֹסֵף הוּא הַיִּסּוּד שֶׁמִּשְׁפִּיעַ אֶת הַבְּרָכָה, וְכֵן רואים קֶשֶׁר לְכְּתֻבַּת פָּסִים שֶׁהִיא הַבְּגָד שֶׁל יוֹסֵף כְּמוֹ שֶׁבְּאֲרָנוּ שֶׁבְּרִכַּת כְּהֲנִים קְשׁוּרָה עִם מִדַּת הַתְּפָאֲרֶת וְהַבְּגָדִים שֶׁל אֶהְרֹן, וְכֵן יֵשׁ שֵׁם קָדוֹשׁ שְׁיוֹצֵא מִפְּסוּקֵי בְרִכַּת כְּהֲנִים שְׁנִקְרָא שֵׁם בֶּן כ"ב אוֹתִיּוֹת, וְנִרְמָז בּוֹ הַשֶּׁרֶשׁ שֶׁל כְּתֻבַּת פָּסִים, נֶסַח הַשֵּׁם: אֲנֻכְתָּם

פסת"ם פספסי"ם דיונסי"ם. ובכתבי הגרמ"מ משקלוב (דף ש"א) מביא שהשם הזה קשור לפסוק "ישראל אשר בך אתפאר" רמז לשם **כ"ב** אותיות. ורואים גם קשר למדת התפארת שנומזת ב"**אתפאר**". והוסיף הרה"ג ר' א. י. שליט"א שנסח השם: **אנקת"ם פסת"ם פספסי"ם דיונסי"ם** בגימטריא 1681 שהן אותיות "**אתפאר**" היינו **א' תרפ"א**. וזה גם המספר של ששת הדברים שיעקב התפארת שלח מנחה ליוסף לעורר אותו להשפיע את הברכה: **צרי, דבש, נכאת, לט, בטנים, שקדים**, וגם כאן יש **כ"ב** אותיות. וגם כאן מזכיר השם **ישראל** דומה ל"**ישראל** אשר בך אתפאר", כמו שכתוב (בראשית מג, יא) "**ויאמר אלהם ישראל אביהם אם פן אפוא זאת עשו קחו מזמרת הארץ בכליכם והורידו לאיש מנחה מעט צרי ומעט דבש נכאת ולט בטנים ושקדים**". וכן הכתוב (בראשית מג, כו) "**וניביאו לו את המנחה אשר בידם הביתה**" ר"ת **אהב"ה**, רמז על הארת ברפת כהנים שנוצטוו לברך ב**אהבה**. וכן יעקב אמר ליוסף: (בראשית מח, כ) "**בך יברך ישראל לאמר**". וכן **יברך ישראל** ר"ת בגימטריא **כ"ב**. וכן יעקב יוסף בנימין שמסמלים את התפארת והיסוד ועטרת היסוד ר"ת בגימטריא **כ"ב**. וכן **אהרן נדב אביהוא אלעזר איתמר שכינה** בגימטריא 1681. וכן **א"ם פעמים א"ם** בגימטריא 1681, כפי שבאנו שיש כאן אור של השמיני שנקרא **אמא**. וכן **כפי אהרון** בגימטריא **יוסף הצדיק**. וכן הנסח שצוה יעקב להוריד מנחה ליוסף **"זאת עשו"** מרמז על **עשיה בידים** בבחינת ברפת כהנים שמברכים עם ה**ידים**. וכן הנסח של המלים האלה **"זאת עשו"** מצינו רק ב**6** מקומות בתורה וכלם קשורים או לחבור יעקב ויוסף, או לאהרן ובניו, ומספר **6** מסמל את היסוד. ונביא את הפסוקים: (בראשית מג, יא) "**ויאמר אלהם ישראל אביהם אם פן אפוא זאת עשו קחו מזמרת הארץ בכליכם והורידו לאיש מנחה**". (בראשית מב, יח) "**ויאמר אלהם יוסף ביום השלישי זאת עשו וחיו את האלהים אני ירא**". (בראשית מה, יז) "**ויאמר פרעה אל יוסף אמר אל אחיד זאת עשו טענו את בעירכם ולכו באו ארצה פנען: וקחו את אביכם ואת בתיכם ובאו אלי ואתנה לכם את טוב ארץ מצרים ואכלו את חלב הארץ: ואתה צויתה זאת עשו קחו לכם מארץ מצרים עגלות לטפכם ולנשיכם ונשאתם את אביכם ובאתם**". (במדבר ד, יט) "**וזאת עשו להם וחיו ולא ימתו בגשתם את קדש הקדשים אהרן ובניו יבאו**". (במדבר טז, ו) "**זאת עשו קחו לכם מחתות קרח וכל עדתו**". וכן **"זאת עשו"** בגימטריא **הבאת שלום** שקשור לאהרן, ועם המילים בגימטריא שנת **תשפ"ו** שאנו מצפים לברפת ה'.

מצינו בזהר (בראשית כח.) **אין שנה אלא הגלות**. וכן מצינו בכמה מקומות בתורה קשר בין גלות לחלום. בברית בין הבתרים כתוב (בראשית טו, יב) "**ותרדמה נפלה על אברם**" ומצינו במדרש (ב"ר מד, טו) **קחה לי עגלה משלשת זו בבלי,**

ועז משלש ז' מדי, ואיל משלש ז' ינו, ותור וגוזל זו מלכות אדום, רואים שהקדוש ברוך הוא רמז לאברהם בלילה על הד' גליות. וכן יעקב ראה בחלום הסלם את הגליות, כמוכא בבעל ה'טורים' שם "והנה סולם" בגימטריא זה קע, שהראהו קצי הגליות. וכן ה' התגלה ליעקב בחלום בגלות לבן להוציאו משם. וכן בדניאל (ב, לו) מוכא שחלם את פתרון חלום נבוכדנאצר עם הד' גליות. וכן גלות מצרים התגלגלה דרך חלומות יוסף, שהביאו לירידתו למצרים, וחלומות שר המשקים ושר האופים, וחלומות פרעה, שהביאו את מלכות יוסף במצרים. וכן כתוב (בראשית מו, ב) "ויאמר אלקים לישראל במראת הלילה וגו' אל תירא מרדה מצרימה כי לגוי גדול אשימך שם אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלה גם עלה וגו'" וגם כאן רואים שה' אמר ליעקב דוקא בלילה, לרדת למצרים.

נראה לבאר את הקשר בין גלות לחלום כפשוטו, כמו שחלום הוא דבר זמני שנגמר, כנסח התפלה בראש השנה וכחלום יעוף, כך הגלות היא דבר זמני שנגמר. וכן גלות נמשלה ללילה, שהוא זמן של דין, עד שיזרח אור הגאולה בבקר, דבקר הוא זמן של חסד. כמוכא בזהר (תרומה קסג:) **גלות ישראל שהיא בלילה, ונקראת לילה, אדום הרשע שולט על ישראל, עד שיבוא הבקר שיאיר להם הקדוש ברוך הוא ויעבר שלטונם.** וכן בחלום אדם רואה דברים הפוכים, ודברים שאינם קשורים זה לזה, כמו שבגלות כל הדברים קורים שלא בסדר, והכל הפוך, כמוכא בגמרא (פסחים נ.) **עליונים למטה ותחתונים למעלה.** וכן שנה היא זמן שהנשמה עולה למעלה ויש לה עליה. כך תכלית הגלות להעלות את נשמות ישראל למעלות גבוהות מאד.

וכן נראה לבאר הכתוב (תהלים קכו) **"בשוב ה' את שיבת ציון היינו כחלמים"** שכשנזכר לגאולה נראה שכל הגלות היתה חלום. וכן מצינו בזהר (בהעלתך קנג:) **ויהפכו לך כל דחקים שלך, כחלומות שעוברים, וחל"ם בהפוך אותיות מל"ח, שממתק הפשר, גם יסורים ממתקים.** רואים שהזהר מדמה יסורים לחלום, ולמלח, וכן הגלות, זמן היסורים, גם כן שיך לחלום כדלעיל.

מדוע ציער יוסף את אחיו והעליל עליהם עלילות.

מוכא ב'שפת אמת' (תרל"א) **כי בחינת יוסף היתה להיות קדוש ונגדל בלתי לה' לבדו, כמו שכתוב "נזיר אחר", ובחינת יהודה היתה להביא הקדשה גם בעניני העולם הזה, כמו שכתוב "ואל עמו תביאנו", וכן מוכא שם (תרמ"ט) ועל שם זה נקרא יוסף שהוא לעורך התוספות שבא למעלה מהטבע, לכן לא היתה יכול לסבל כמו שכתוב "ויבא יוסף את דבתם רעה", והשבטים היו מוכנים לתקן עולם הזה, כדאיתא במדרש "וישבו לאכל לחם", להאכיל. וכן מצינו ב'מדרש פליאה' (אות כח) **מה בצע פי נהרג את אחינו ונברך ברפת המוציא.** רואים**

שהריגת יוסף היתה לצורך שיטתם בעבודת ה' שצריך לברך המוציא, היינו להשתמש בעולם הגשמי ולקדשו. וכן נראה דהאחים מכרו את יוסף להורידו לעמקי הקלפות, לרמז שהשפעת היסוד צריכה לרדת לעמקי הקלפות בעולם הזה להשפיע את השפע, ומרמז במדרש (ב"ר פד, יז) **"וישבו לאכל לחם"** אמר ר' אחיה בר זעירא עברתן של שבטים זכורה היא לעולם, תקנה היא לעולם, **"וישבו לאכל לחם"** מאכיל לחם לכל באי העולם, רואים שמכירת יוסף הביאה לחם לכל העולם וגם לאמות העולם, דזה מה שהאחים רצו במכירת יוסף, להוריד את שפע היסוד לכל העולם כלו. וכן כשיוסף עמד להתגלות לאחים כתוב (בראשית מג, לא) **"ויתאפק ויאמר שימו לחם"**, כי יוסף הבין שהוא צריך להפגע עכשיו לשיטתם ולהתאפק ולשים לחם כפי הבנתם, כדי להוכיח להם בדרכי נעם ולא בכפייה.

ואלו יוסף שיטתו היתה בבחינת (שמות ג, ה) **"של נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא"** שהאדם צריך לפרש מן העולם הזה שהוא בבחינת נעלים, ולדבק בקב"ה. וכן מובא ברמב"ן (שמות ג, ה) **"בכל מקום שהשכינה נגלית אסור בנעילת הסנדל, וכן הפהנים לא שמשו במקדש אלא יחפים"**. וכן מובא ב'ספר החיים' לאחיו של המהר"ל (ד, ז) שהאותיות **"נע"ל**, באות אחר האותיות **"מס"ף**, היינו שעניני הנעל והחמר, הם מסוף למי שרוצה לדבק בה', ומשה היה צריך התפשטות מעניני העולם הזה, ולכן ה' אמר לו **"של נעליך"** היינו שיפרש מעניני העולם הזה, ויזכה למדרגות הרמות, וזאת היתה שיטת יוסף פרישות מעניני העולם הזה. ולכן מצינו במדרש (פרקי דרבי אליעזר לח) **ומכרו אותו לישמעאלים בעשרים כסף, וכל אחד ואחד נטל שני כספים לקנות מנעלים לרגליהם, שנאמר "על מכרם בכסף צדיק ואביון בעבור נעלים"**. השבטים קנו נעלים דוקא, לסמל את שיטתם בעבודת ה', שהאדם צריך להשתמש בעניני העולם הזה לצרכו, ולקדשם.

ה'אור החיים' (בראשית מה, כו) מקשה מדוע יוסף לא גלה לאביו כל השנים שהוא חי במצרים, ובפרט לאחר שנודע לו מהאחים שאביהם חושב שהוא מת, מדוע יוסף עכב את הבשורה אפלו ליום אחד. ועוד מקשה שם סתירה משני מדרשים: (דב"ר צא, ו) **"וירדו אחי יוסף"** בתחלה מכרוהו, ולבסוף מתחרטין ואומרים אימתי נרד למצרים ונחזיר את אחינו לאביו, וכשאמר להם אביהם לירד למצרים נתנו כלם דעת אחת להחזירו, וב'מדרש תנחומא' (ויגש ה) **כיון שהפירוהו [האחים את יוסף] בקשו להרגו, ירד מלאך ופזרם בארבע פנות הבית, רואים במדרש אחד שהאחים התחרטו ורצו להחזירו לאביו, ובמדרש שני כתוב שכיון שהפירוהו רצו להרגו.**

נראה לישב על פי ה'שפת אמת' דלעיל שהאחים רצו להרגו משום שחלקו על שיטתו בעבודת ה' ואחזו ששיטה זו אין לה מקום בעולם, ומאחר שיוסף חולם ששיטתו תנצח והם ישתחוו לו הם פסקו שהוא חייב מיתה וצריך להרגו כדי שחם ושלום שיטה זו לא תנצח ותכפה עליהם לנהג בה. ויוסף ידע את כל זה לכן הוא פחד כל השנים לעשות מעשה מצדו לגלות לאביו

היכן הוא נמצא וכו', שמא האחים יתעוררו מחדש להרגו, דזה שה' עשה לו נס פעם אחת שמכרוהו ולא הרגוהו, אין זה אומר שיהיה לו שוב נס, וכיון שהאחים פסקו שעל פי דין הוא חייב מיתה, הדין לא השתנה וצריך להזהר מהם. ורק כשראה שמשמים מסובבים שהוא חייב להתגלות, שיהודה נגש אליו ורצה להרגו וכו' כמובא ברש"י (ריש ויגש), רק אז יוסף התגלה לאחיו. וגם האחים כשבאו למצרים והיו מוכנים להחזירו לאביו כמובא במדרש הראשון שהבאנו, אין הפונה שפסקו דין חדש שיוסף אינו חייב מיתה, אלא שהחליטו שאם הוא עבד שנים רבות כל כך, בודאי כבר יסכים להפגע להם ולקבל שיטתם, ואז יפדוהו ויחזירוהו לאביו, לכן באו למצרים במטרה לפדותו אם הוא עבד. וכשגלו שהוא מלך, ושיטתו מנצחת, שאכן הם השתחוו לו, מיד התעורר אצלם הפסק דין מחדש, ורצו להרגו, כדי להוכיח ששיטתם היא נכונה, וכאן בא מלאך ופזרם בארבע פנות הבית עד שיוסף פיסם ונתפסו.

והרה"ג ר' אברהם הירש שליט"א ביאר באופן אחר שיוסף התנכר לאחיו כדי להביא אותם לקיום החלומות, כי ברגע שאחד החלום יתקיים בפועל, יהיה אסור להם להורגו בטענה ששיטתו לא צודקת, כי הנה התברר שהחלום התקיים ושיטתו צודקת, ולכן הוא הכריח אותם להביא את בנימין שיהיו אחד עשרה שבטים משתחווים לו, ויתקיים חלום האלומות, ובזה הוא ניצח אותם שיהיה אסור להם להורגו. ולכן יוסף אמר להם בהתגלות: **"אני יוסף העוד אבי חי"**, כי אם אבי חי ברור לכם שגם החלום השני שהשמש והירח ואחר עשר כוכבים משתחווים לי הולך להתקיים בקרוב. וכן רואים מהפסוק (בראשית מב, ט) **"ויזכר יוסף את החלמות אשר חלם להם ויאמר אלהם מרגלים אתם לראות את ערות הארץ באתם"**, היינו שזכירת החלומות והרצון להביא את קיומם, זה הביא את יוסף להתנכר לאחיו ולומר להם **"מרגלים אתם"** כדי לאסור את שמעון ולהכריח אותם להביא את בנימין לקיום החלום ואז הוא ניצח אותם. וכשהגיעו עם בנימין כתוב (בראשית פרק מג, כו) **"ויבא יוסף הביתה ויביאו לו את המנחה אשר בידם הביתה וישתחוו לו ארצה"**. וכן אחרי שחזרו בגלל עלילת הגביע כתוב (בראשית מד, יד) **"ויבא יהודה ואחיו ביתה יוסף והוא עוֹדֵנו שם ויפלו לפניו ארצה"**. בפעם הראשונה כתוב לשון **השתחוויה**, ובפעם השנייה כתוב לשון **נפילה**, ויתכן שבפעם הראשונה זה היה השתחוויה בדרך כבוד בלי להשתטח על הארץ ממש, ולכן יוסף הביא עליהם עלילה לגרום להם ליפול על הארץ ממש שאז יקוים החלום בשלימות והוא ניצח. ובכל זאת זה לא עזר ליוסף כל התכנית כפי שהבאנו את המדרש (תנחומא ויגש ה) **כִּיִּן שֶׁהִכִּירוּהוּ [הָאֲחִים אֶת יוֹסֵף] בְּקִשׁוֹ לְהַרְגוֹ, יָרַד מִלְּאָךְ וּפְזָרָם בְּאַרְבַּע פְּנוֹת הַבַּיִת.**

לְעֵתִיד לבא יזכו לאחד שתי השיטות של יהודה ושל יוסף יחד, היינו גם להשתמש בענייני העולם הזה, וגם להיות דבוקים בה' בדרך הגבוהה ביותר, וזה שכתוב (יחזקאל לז, טז) **"קח לך עץ אחד וכתב עליו ליהודה ולבני ישראל חֲבֵרוֹ, ולקח עץ אחד וכתוב עליו ליוסף וגו' והיו לאחדים בְּיָדְךָ"**.

לדבר אל ירשמו נעדת ישמה לבנ^י ישראל ונקדש בכדיו קדשת יאתא הלומועד ואתה מזבח ואתה אהרן ואת בני יואל
 בשנה יכפר עלי ולדרתי כנסקד שקדשי מהו אליהו וידבריהוה אל משה לאמר כי תשא את ראש בני ישראל לפקדיו
 מחצית וחמשים ומאתים וקנה בשם חמשים ומאתים וקנה חמש מאות בשקל הקדש שמן זיתיהן ועשית אתו שמן מש
 קראתי בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה ואמלא אתו רוח אלהים בחכמה ובתבונה ובדעת ובכל מלאכה לור
 מות יומת^ו ושמרובני ישראל אתה שבת לעשות אתה שבת לדרתם סבירית עולס בני יובי בני ישראל אותה ואלעלם^י
 ולו ויאמר ואלה אליך ישראל אשר העלך מארץ מצרים ויאמריהוה אל משה ראיתי אתה עמם הזה והנה עמך קשה עו
 משה וישלך מידו את הלחתי וישבר אתם סתחתה הרוי קח אתה עגל אשר עשו וישרף באש ויטחך עד אשר דק וידע לפני
 אתכם וישב^ו משה אליהו^ו הויאמר אנא חטא העם הזה חטא הגדלו יעשו להם אלהי זהב ועתה אסחח אתם ואמאין
 אאלהי למועד אשר מחוץ למחנה הוי^י הכצאת משה אלהאלי קומו וכל העם נצב ואישפתח אהלו והביטו אחרי משה
 ועלפניו וקראתי בשם יהוה לפניך ונחתי את אשר אחן ורחמתי את אשר ארחס ויאמר לאותו וכל ראת אתה פני יכיל
 סנא מצאתיך בעיני יאדני ילך נאדני יבקרבנו כי עמך קשה ערפה הוא וסלחת לעוננו ולחטאתנו וונחלתנו וירא
 נירתפה^ו לא יראו^ו פני יריקם^ו שתימים^ו עבדו^ו ביום השביעי תשבת^ו כחריש ובקציר תשבת וחג שבועת תעשה^ו לך
 צום את כל אשר דברי יהוה אתו בהר סיני ויכל משה מדבר אתם ויתן עלפני יומסו והובבא משה לפני יהוה לדבר אתו
 ואת בניו ואת הכפרת ואת פרכת המסך אתה שלחן ואתבדיו ואת כלכליו ואת לחם הפני יסו ואת מנרת המאור ואת כס
 העבדה הביאו וכל אשר חכמת לבבי דיטו וויביאו מטהו אתה תכלת ואת הארגמן אתה ולעתה השני ואתה שובלו
 אלואלה ליאבואלכל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה לבו כל אשר נשאו לבו לקרבה אלהי מלאכה לעשות אתה וירי
 וחמשים ללאת עשה בקצה היריעה אשר^ו מחברת השני יתמקבילתה ללאת אחת אחת ויעש חמשים קרסי זהב ויחבו
 עשרים קרשים וארבעים אדני הסכף שני יאדני יסתחתה קרשה אחד ושני יאדני יסתחתה קרשה אחד ולירכתה משכן
 אתה ארץ עצי שטיסאמתיסו חצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו ויצפהו זהב וזרמביתו מחוץ ויעש
 אתה שלחן ויעש אתה כליסאשר על השלחן את קערתי ואת כפתיו ואת מנקיתיו ואתה קשורת אשר יסך בהן זהבטהו
 בתיסלביסלשאת אתו בהם ויעש אתה ב^ו יסע ציטיסו יצף אתם זהב ויעש את שמן המשחה קדש ואת קטרת הסמים
 רה ואדני העם עשרה ויהעמדיסו חשוקי הסכף ולפאת קדמה מזרח חמשים אמה קלע יסחמשעשרה אמה להכתף
 לבשקל הקדש ובספף קודי העדה מאת ככרואלף ושבועמאות וחמשה ושבועים שקל בשקל הקדש בקעלגלגל מחציתו
 וחשבאפדתו אשר עלי וממנו והוא כמעשהו זהב תכלת וארגמן ותולעת שני וטשמש זר באשר צוה יהוה את משה ויט
 תזהבו וישימו על שני יקצות החשן על שפת^ו אשר אל עבר האפד ביהוה יעשו שתי טבעות זהב ויתנעם על שתי כתפתהאפ
 ותכלכל עבדת משכן אהל מועד ויעשובני ישראל כלכל אשר צוה יהוה את משה כן עשו ויביאו אתה משכן אל משהאור
 ונהעדו וסכת על הארץ את הפרכתו והבאת אתה שלחן וערכת את ערכו והבאת אתה מנרה והעלית את נרת יהוה נתתו
 יו ופרש אתה אלהי על המשכן וישמאת מכסה אלהי עליו מלמעלה באשר צוה יהוה את משה ויקחו יתן אתה עדת אל
 אתה מלאכה ויבסעהנן אתה למועד וכבו^ו יהוה מלא אתה משכן ולא יכל משה לבוא אלהי למועד כי שכן עליו הע

ב כט: מב
 ב ל: י
 ב ל: כג
 ב לא: ב
 ב לא: טו
 ב לב: ח
 ב לב: יט
 ב לב: ל
 ב לב: ז
 ב לב: יט
 ב לד: ט
 ב לד: כ
 ב לד: לב
 ב לה: יב
 ב לה: כד
 ב לו: ב
 ב לו: יב
 ב לו: כה
 ב לד: א
 ב לד: טו
 ב לד: כז
 ב לח: יב
 ב לח: כד
 ב לט: ה
 ב לט: יט
 ב לט: לב
 ב מ: ג
 ב מ: יח
 ב מ: לג

צופן מאת הרה"ג ר' מתתיהו גלזרסון שליט"א דו"ד ב"ן יש"י תשפ"ו

איך יתכן שרובבות לומדי התורה הגיעו למצב של דוחק גדול בפרנסה שרק הולך ומחריף ח"ו, ועדין לא עשינו שום חשבון נפש על מה באה עלינו הצרה הזאת, ומה הקב"ה דורש מאיתנו, ולא עשינו שום תקנה של לימוד ספר הזהר ברבים שהובטח לנו מפי חז"ל שיתן לנו מחסה ושובע ופרנסה בהרחבה גם בזמנים הקשים?

איך נוכל להתעלם מזעקת השכינה על בניה התינוקות שנשבו שנמצאים בסכנת חיים ובידינו להצילם, האם נוכל לומר ידינו לא שפכו את הדם הזה? כדברי הזהר בפרשת נשא, ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזהר יפקון ביה מגלותא ברחמי.

רבי יעקב צמח זצ"ל: (בהקדמה לספרו 'קול ברמה', על אידרא רבא) "רחל מבכה על בניה" שאינם עוסקים בחכמה הזאת הממהרת את הקץ, ולזה אין משיח בא, כי אין מדרש קבוע בכל עיר ועיר כמו שיש בעסק התלמוד, ולכן "איננו", אין בניה מושכים וממהרים את המשיח. **בעל הגוב"י** על 'עץ חיים' (בהסכמתו לספר 'איפה שלימה' על אוצרות חיים). העניינים וההרוגים בזמן הגלות תובעים בבית דין של מעלה את התלמידי חכמים שלא למדו קבלה, ומענישים אותם על כך. **רבנו** ה'אור החיים' הקדוש (ויקרא כה, כה) "כי ימוך אחיך וגו'", פרשה זו תרמוז ענין גדול, והערה ליושבי תבל, "ימוך", כשהתחתונים מטין מדרך הטוב מסתלקים ההשפעות, ומתמסכן עמוד הקדושה, כי העיקר תלוי בהתחתונים. "ומכר מאחוזתו", ירצה על המשכן משכן העדות אשר בעונותינו נמכר הבית ביד האומות, והודיע הכתוב כי גאולתו היא ביד הצדיק אשר יהיה קרוב לה', הוא יגאל ממכר אחיו, ובזה יגאל ה' ממכרו, ועל זה עתידין ליתן את הדין כל אדוני הארץ גדולי ישראל, ומהם יבקש ה' עלבון הבית העלוב.

מצינו במדרש (ילקוט שמואל קו) א"ר שמעון בר מנסיא אין ישראל רואין סימן גאולה לעולם עד שיחזרו ויבקשו שלשתם, הלא הוא דכתיב "אחר ישובו בני ישראל ויבקשו את ה' אלהיהם" זו מלכות שמים, "ואת דוד מלכם" זו מלכות בית דוד, "ופחדו אל ה' ואל טובו" זה בית המקדש. והרמח"ל (דרך עץ חיים) מבאר שבקוש מלכות ה' פרושו ללמד חכמת האמת.

מסקנת הדברים: כל ראש כולל, מגיד שיעור, ואדם שיש לו השפעה על רבים, יתקן אצלו במסגרת שלו, בכל יום, חובת לימוד בספר הזהר למשך כמה דקות להצלת עם ישראל. מתוך אמונה פשוטה בדברי חז"ל שזה הפתרון כמובטח. ועדיף לימוד ברבים בשיעור עם הבנה וכו'. ומי שבמקום לימודו עדין לא תיקנו את התקנה, יציל את נפשו בלימוד באופן פרטי כפי יכלתו.

חדש מסוד החשמל

סדנא של 9 שיעורים הדרכה בענייני מצות הבית והמסתעף על פי פרד"ס התורה, בסדנא הרבה דברים שלא ידועים בעניינים אלו, ויביאו בעז"ה לחיזוק שלום בית ושיפור בחיי הנישואין.

ניתן לשמוע את הסדנא לנישואים בלבד במערכת הטלפונית של ארגון שלמות הבית 0747962978 להרשמה ניתן לפנות בין 8 – 10 בערב אברהם

0533124355

שמעו ותחי נפשכם.

ניתן לקבל את העלון בקובץ וורד לשלוח בקשה למייל.

fish@neto.net.il

לפי הוראת גדולי ישראל שליט"א אנו מנויים על שירות מייל בלבד ללא גישה לאינטרנט ניתן לפנות אלינו דרך מייל חוזר בלבד או בפקס 15326537343

קישור כשר לשיעורי וידאו ביום עיון לתורת הרמז ט"ו באב תשע"ה במכון רמח"ל הר נוף ירושלים

<https://drive.google.com/open?id=0B8vad600FCnuRktK0XBBVXp6S0E>

קישור כשר לשיעורי וידאו שנתנו בראשי חודשים בקבר דוד המלך ועוד

<https://drive.google.com/open?id=0B8vad600FCnuaHdrRWZXSgtJVlk>

חדש קישור להורדת 5 כרכים של ספר סוד החשמל

<https://beta.hebrewbooks.org/reader/reader.aspx?sfid=53606#p=403&fitMode=fitwidth&hlts=&ocr>

חדש קישור להורדת כל עלוני וספרים ומאמרי סוד החשמל

<https://drive.google.com/drive/folders/1deyxJx5iR3PigoHA52TVYaF6UDoYyiu5>

בעזהשי"ת

אנו שמחים להודיע על קו מלפון של סוד החשמל

מספרי המלפון של הקו במחיר שיחה רגילה

026647979 > 4

קישור להורדת השיעורים

<http://sod1820.co.il/?p=503>

שימו לב לשיעורים חדשים שנכנסים למערכת